

РЕШЕНИЕ

№ 281

гр. Плевен, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Дияна Ат. Николова

при участието на секретаря Габриела Ст. Василева
като разгледа докладваното от Дияна Ат. Николова Гражданско дело № 20234430106204 по описа за 2023 година

Делото е образувано въз основа на депозирана искова молба от Н. Е. П., ЕГН ***** с постоянен адрес: ***, чрез пълномощника си, Еднолично адвокатско дружество „Д. М. вписано в регистър БУЛСТАТ под № ***, фирмено дело № 24/2021 г. по описа на 24 св. Софийски градски съд, с адрес на упражняване на дейността: гр. София, бул. „Александър Стамболийски“ №125-2, ет.5, оф.5.3, представлявано от Д. М. М. - у., против „Кредисимо“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул.„Витоша“ № 146 (сграда А), ет.4, Бизнес център "България", представлявано от С.Р.Я. и „АЙ ТРЪСТ“ ЕООД, с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул."Витоша" №146 (сграда А), ет.4, Бизнес център "България", представлявано от И.М.Ш. у. и едноличен собственик на капитала съгласно вписванията в търговския регистър „Кредисимо“ ЕАД, ЕИК/ПИК ***, в която се твърди следното : на 27.12.2020 г. Н. Е. П. сключил договор за паричен заем № 2328400 с първия ответник „Кредисимо“ ЕАД. Страните се договорили за отпуснатия заем да бъде в размер на 100 лева, видът на вноската е месечна, броят на погасителните вноски е 1, посочено е ГПР в размер на 22.18 %, ГЛП в размер на 19.92%, а размерът на месечния лихвен процент не е посочен.

В чл.4 от процесния договор /както и в раздел III т. 12 от ОУ/ е уговорено, че страните се съгласяват в случай, че кредитополучателят е посочил, че ще предостави обезпечение по кредита, същият следва да предостави на кредитора банкова гаранция съгласно Общите условия или да сключи договор за поръчителство с одобрен от КРЕДИСИМО гарант - поръчител в срок 48 часа от подаване на заявлението за отпускане на кредит. В ал. 3 е посочено, че в случай, че кредитополучателя е заявил кредит без

поръчител, срокът за разглеждане, съответно одобрение е в размер на 14 /четиринадесет/ дни. /а предложението за кредит съгласно СЕФ е валидно 10 дни/.

На датата на сключване на договора между „Кредисимо" ЕАД и ищецът, Н. Е. П. и втория ответник са сключили договор за предоставяне на поръчителство, по силата на който „АЙ ТРЪСТ" ЕООД, с ЕИК: *** /чийто капитал е собственост на „Кредисимо" ЕАД/ е поело задълженията да сключи договор за поръчителство с „Кредисимо" ЕАД по силата на който да отговаря пред „Кредисимо" ЕАД солидарно с ПОТРЕРЕБИТЕЛЯ за всички задължения на потребителя, възникнали по повод договор за потребителски кредит. Въз основа на сключения договор за предоставяне на поръчителство, ищецът се е задължил да заплати на гарантиращото дружество сумата в размер на 23.52 лв., която ищецът е заплатил. Възнаграждението за поръчителство се изплаща директно на „Кредисимо" ЕАД като е разсрочено за изплащане, заедно с месечната вноска по договора за кредит, за което след сключване на договора, от кредиторът по договора за заем се изпраща обединен погасителен план.

Съгласно договора за поръчителство, ищецът е следвало да предоставя дължимите парични думи на „Кредисимо" ЕАД, което пък от своя страна, съгласно договора, е упълномощено от „АЙ ТРЪСТ" ЕООД да събира в тяхна полза сумите по процесния договор./Съгласно чл. 8 ал. 5 от Договор за поръчителство./

Към настоящия момент ищецът е погасил изцяло както задълженията си към първия ответник, така и към втория /по договора за поръчителство/.

Между „Кредисимо" ЕАД като заемодател и ищецът като заемател, е възникнало правоотношение по повод предоставянето на паричен заем в размер от 100 лева. Заемодателят е небанкова финансова институция по смисъла на чл. 3 от ЗКИ, като дружеството има правото да отпуска кредити със средства, които не са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства. Ищецът е физическо лице, което при сключване на договора е действало именно като такова, т. е. страните имат качествата на потребител по смисъла на чл. 9, ал. 3 от ЗПК и на кредитор съгласно чл.9 ал.4 от ЗПК. Сключеният договор за паричен заем по своята правна характеристика и съдържание представлява такъв за потребителски кредит, поради което за неговата валидност и последици важат изискванията на специалния закон - ЗПК, ЗПФУР, а клаузите му са регулирани и от ЗЗП. Изхождайки от това, то следва, че с характеристики на потребителски договор е и Договорът за предоставяне на поръчителство, сключен между ищецът и втория ответник. Доколкото договорът за поръчителство е акцесорен на този за предоставяне на потребителски кредит, то действието на поръчителството е предпоставено от валидното съществуване на главното правоотношение. Предвид това, наличието на основание за предоставяне на поръчителство от страна на ответното дружество, е обусловено от валидността на договора за кредит или отделни негови клаузи, включително и чл. 4, поради тази причина следва да се разгледат съвместно и двете правоотношения, имайки и предвид обстоятелството, че кредиторът „Кредисимо" ЕАД е едноличен собственик на капитала на „Ай Тръст" ЕООД

и в тази връзка кредиторът и поръчителят са свързани лица, което е видно от Търговски регистър към АВ.

Съгласно чл. 22 от ЗПК, когато не са спазени изискванията на чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 7- 12 и т. 20, чл. 12, ал. 1, т. 7- 9 от ЗПК, договорът за потребителски кредит е недействителен и липсата на всяко едно от тези императивни изисквания води до настъпването на тази недействителност. Същата има характер на изначална недействителност, защото последиците ѝ са възникнали при самото сключване на договора и когато той бъде обявен за недействителен, заемателят дължи връщане единствено на чистата стойност на кредита, но не и връщане на лихвата и другите разходи (арг. чл. 23 ЗПК).

Клаузата на чл.4 ал.1 от Договора за кредит възлага в тежест за заемателя да осигури едно измежду следните обезпечения: банкова гаранция в размер от сумата по процесния договор), или одобрено от заемотателя дружество - поръчител). Прочитът на съдържанието на посочената клауза и съпоставянето ѝ с естеството на сключения договор за паричен заем, налага разбирането, че по своето същество тя представлява неотменимо изискване за получаване на кредитно финансиране и на практика не предоставя избор за потребителя, както дали да предостави обезпечение, така и какво да бъде то. Изискванията, които посочената клауза от договора възвежда за потребителя са на практика неосъществими за него, особено предвид обстоятелството, че последният търси паричен кредит в сравнително нисък размер (100 лева). Предвид това, не само правно, но и житейски необосновано е да се счита, че потребителят ще разполага със съответна възможност да осигури банкова гаранция в размер от сумата по договора (за което съответната банкова институция ще изисква също заплащане) или поръчител или дружество, което да осигури поръчителство. Следва да се има предвид, че се касае за кредит от типа „бързи кредити“. „Кредисимо“ ЕАД е посочило, че при сключване на договора за поръчителство кредитът ще бъде разгледан по-бързо. Тоест, поставяйки изначално изисквания, за които е ясно, че са неизпълними от длъжника, то кредиторът цели да го „насочи“ към единствената форма на обезпечение, която длъжникът обективно би могъл да си позволи да предостави - обезпечение от одобрено от заемотателя „Кредисимо“ ЕАД дружество. Това дружество е именно втория ответник в настоящия процес - „Ай Тръст“ ЕООД, който е и свързано лице с кредитора по договора за заем. Предвид това, то разходът за потребителя по договора за поръчителство с „Ай Тръст“ ЕООД е сигурен - от една страна предоставянето на поръчителство е необходимо условие да се усвои финансовия ресурс, а от друга - условията за другите две обезпечения (две физически лица - поръчители и банкова гаранция) са на практика невъзможни за осъществяване от длъжника.

Същевременно, кредиторът не включва възнаграждението по договора за поръчителство към ГПР, като стремежът му е по този начин да заобиколи и нормата на чл.19 ал.4 ЗПК. Съгласно чл. 22 ЗПК, вр. чл.11, ал.1, т.10 ЗПК договорът за потребителски кредит е недействителен, ако в същия не е посочен годишен процент на разходите и общата сума, дължима от потребителя. Съгласно чл.19, ал.1 ЗПК годишният процент на разходите по

кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т. ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора), изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит. Съобразно §1, т.1 от ДР на ЗПК, „Общ разход по кредита за потребителя“ са всички разходи по кредита, включително лихви, комисиони, такси, възнаграждение за кредитни посредници и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за допълнителни услуги, свързани с договора за кредит, и по-специално застрахователните премии в случаите, когато сключването на договора за услуга е задължително условие за получаване на кредита, или в случаите, когато предоставянето на кредита е в резултат на прилагането на търговски клаузи и условия. Общият разход по кредита за потребителя не включва нотариалните такси“. Предвид изложеното, то е необходимо в ГПР да бъдат описани всички разходи, които трябва да заплати длъжника, а не същият да бъде поставен в положение да тълкува клаузите на договора и да преценява кои суми точно ще дължи.

От страна на търговеца е приложена заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.2, т.4 ЗЗП, като в т.9 от Приложение към договор е посочена обща сума, дължима от потребителя по кредита от 125.18 лв., без в нея да е включено възнаграждението, което ищецът се задължава да плати на поръчителя и стойността му не е прибавена при изчисляване на посочения ГПР. По този начин макар формално да се изпълнени изискваният на закона за съдържанието на договора за потребителски кредит, кредиторът е действал в противоречие с принципа на добросъвестността, като не е предоставил коректна информация относно общия размер на кредита на получателя. По този начин потребителят е бил лишен от възможността да разбере икономическите последици от сделката и да вземе информирано решение дали да сключи договора при тези условия. Едва след сключване на договора, потребителят е получил Обединен погасителен план в своя профил на онлайн платформата на търговеца /credissimo.bg/, съгласно който е начислено и допълнително възнаграждение за предоставяне на поръчителство.

В конкретния случай е посочено, че ГПР е 22.18 %, но от съдържанието на договора потребителят не може да се направи извод за това кои точно разходи се заплащат и по какъв начин е формиран ГПР. Нещо повече, предвид предпоставките, при които възниква задължението на потребителя да заплати възнаграждение за поръчителство, то същото е с характер на сигурен разход и следва да бъде включено изначално при формирането на ГПР, тъй като задължението става изискуемо изначално и не зависи от поведението на потребителя. Без значение дали същият погаси или не погаси задължението си - то той дължи възнаграждение за потребител.

Доколкото според съдържащите се в чл.1 и чл.3 от Раздел V от Общите условия за предоставяне на кредити, сключването на договора за потребителски кредит, влизането му в сила и предоставянето на заемната сума от кредитора на кредитополучателя е обусловено от одобряване на

подаденото заявление, а предпоставка за одобряването му е предоставеното от ищцата обезпечение, което в случая се счита учредено със сключване на договора за поръчителство между кредитора и поръчителя „Ай тръст“ ЕООД, не може да се приема, че кредиторът не е знаел за сключения Договор за предоставяне на поръчителство. Посоченият от „Кредисимо“ АД поръчител „Ай Тръст“ ЕООД е финансова институция, вписана в Регистъра на финансовите институции по чл.3, ал.1 от ЗКИ при БНБ - с право да извършва гаранционни сделки като основна дейност. Установява се от данните от ТР към АВ, че едноличен собственик на дружеството поръчител „Ай Тръст“ ЕООД е кредиторът по договора за потребителски кредит „Кредисимо“ ЕАД. В Общите условия за предоставяне на кредити Раздел VI „Усвояване и погасяване на кредита“, чл. 6 и в чл. 4, т. 2 от сключения Договор за предоставяне на поръчителство с втория ответник „Ай тръст“ ООД е посочена една и съща банкова сметка за погасяване на кредита и за заплащане на възнаграждението на поръчителя, а с чл. 5 от Договора за предоставяне на поръчителство „Кредисимо“ ЕАД е овластен да получава плащане на възнаграждението по него. Очевидно е формиран бизнес модел за разделяне на приходите от кредита между две свързани юридически лица с цел да се заобиколи изискването на чл. 19, ал. 1 ЗПК в размера на годишния процент на разходите да се включат и тези разходи, към които те несъмнено се отнасят. В случая, акцентът се поставя не само върху факта, че в тежест на потребителя се възлага заплащането на допълнително възнаграждение за ползвания финансов ресурс, но и върху обстоятелството, че ако това обстоятелство му бе известно (чрез изначалното му включване в разходите по кредитите), то той би могъл да направи информиран избор дали да сключи договора. Следва да се посочи, че ако към ШР се включи и възнаграждението за предоставяне на поръчител, то действителният ГПР би бил в размер на 1380.54 %, а ГЛП 302.16 %

С оглед, че сумата по договор за възнаграждение е следвало да се включи към ГПР е и анализ на клаузите относно обезпечението на кредита. Видно е, че изборът на поръчител не е доброволен. От формулировката става ясно, че потребителят, за да ускори разглеждане на заявлението си за кредит на парична сума, от която се нуждае, следва да сключи „договор за предоставяне на поръчителство“ с посочено от кредитора юридическо лице - поръчител. Гореизложеното води и до извода, че в конкретния случай договорът за поръчителство има за цел да обезщети кредитора за вредите от възможна фактическа неплатежоспособност на длъжника, което влиза в противоречие с предвиденото в чл. 16 ЗПК изискване към доставчика на финансова услуга да оцени сам платежоспособността на потребителя и да предложи цена за ползването на заетите средства, съответна на получените гаранции. Годишният процент на разходите е част е съществено съдържание на договора за потребителски кредит, въведено от законодателя с оглед необходимостта за потребителя да съществува яснота относно крайната цена на договора и икономическите последици от него, за да може да съпоставя отделните кредитни продукти и да направи своя информиран избор. След като в договора не е посочен ГПР при съобразяване на всички

участващи при формирането му елементи, което води до неяснота за потребителя относно неговия размер, не може да се приеме, че е спазена нормата на чл.11, ал.1, т.10 ЗПК.

На следващо място счита, че самият Договор за предоставяне на поръчителство е изначално лишен от основание, тъй като по силата на посоченото правоотношение, в полза на потребителя не се предоставя услуга. Обезпечението е единствено и само в полза на кредитора „Кредисимо“ ЕАД, за което цялото възнаграждение е поето от потребителя. Нещо повече - в случай, че поръчителят „Ай Тръст“ ЕООД изпълни и погаси вземането на длъжника, то има право на регрес срещу него за пълната стойност на платеното (чл. 4 от договора за поръчителство). Следователно, срещу заплащането на възнаграждението по договора за поръчителство, доверителката ми не е получила каквато и да било услуга, просто задължението ѝ от едното дружество ще бъде прехвърлено към другото, като и двете дружества са свързани. Нещо повече, в случай, че поръчителят заплати задължение на потребителя, то търговецът има право да претендира и допълнителни разноски, направено за заплащане.

Следва да се обърне внимание, че с договора не просто не се предоставя услуга, а се влошава положението на потребителя. Съгласно чл. 2 ал. 4 Поръчителят ще остане задължен и след падежа на задължението на потребителя по договора за потребителски кредит независимо дали Кредисимо е предявило иск срещу потребителя и/или поръчителя в срок от 6 /шест/ месеца от падежа на задължението по кредита. Тоест излиза, че потребителят следва да заплати възнаграждение, за което не просто няма да получи каквато и услуга, а и ще обезпечи евентуалното бездействие на „Кредисимо“ ЕАД.

Както бе посочено по-горе, собственик на капитала на поръчителя „Ай Тръст“ ЕООД е заемотателят по договора за заем - „Кредисимо“ ЕАД. Основен предмет на дейност на ответника „Ай Тръст“ ЕООД са гаранционни сделки, каквато е и процесната. Следва да се посочи, че печалбата на „Ай Тръст“ ЕООД от извършената от него търговска дейност като поръчител се разпределя в полза на едноличния собственик на капитала „Кредисимо“ ЕАД. В случая търговецът — кредитор е обвързал по-слабата икономически страна с допълнително възнаграждение, което се дължи от момента на сключване на договора за заем, без значение дали заемателят е изправна страна по същия. Поради изложеното, клаузата на чл. 8, ал. 1 от Договора за предоставяне на поръчителство във вр. с чл. т. 1 от Раздел II от Приложение №1 към Договора за предоставяне на поръчителство, установяваща задължение за заплащане на възнаграждение, не поражда права и задължения за страните, като договорът следва да се прогласи за нищожен поради накърняване на добрите нрави. На практика със сключване на договора за поръчителство се цели да се заобиколи разпоредбата на чл. 19, ал. 4 от ЗПК, като в договора за поръчителство се уговаря възнаграждение, което впоследствие ще бъде разпределено като печалба на „Кредисимо“ ЕАД. С договора за поръчителство не се цели реално обезпечаване на договора за заем, сключен с „Кредисимо“ ЕАД, доколкото, плащайки задължението на потребителя в полза на

„Кредисимо" ЕАД, кредиторът плаща вземането си сам на себе си. Със сключването на договора за поръчителство се цели едно допълнително оскъпяване на договора за заем, допълнително възнаграждение за заемотателя, което е уговорено по друго правоотношение, единствено с цел да се избегнат ограниченията на чл. 19, ал. 4 от ЗПК.

Договорът за предоставяне на поръчителство е нищожен поради накърняване на добрите нрави и защото сумата, която е уговорена като възнаграждение, е в размер на почти сумата по главница. Безспорно е, че така е нарушен принципа на добросъвестност и справедливост и са накърнени добрите нрави. С Решение № 165/02.12.2016 г. на ВКС по т. д. № 1777/2015 г., I т. о., ТК е разяснено, че добросъвестността, по принцип се свързва с общоприетите правила за нравственост на поведението при осъществяване на търговските практики, произтичащи от законите, обичая и морала, установен в даден етап от развитието на човешкото общество, което е формирало конкретните етични норми при изпълнение на задълженията и упражняване на правата на членовете на общност. В случая в разрез с нормите за добросъвестност на страните, търговецът, който е икономически по-силната страна в правоотношението, се е възползвал от своето правно положение, като е осигурил допълнително възнаграждение в своя полза, чрез осигуряване на поръчител срещу възнаграждение.

Съдът е сезиран с искане да постанови решение, с което :

1. Да признае за установено, в отношенията между страните Н. Е. П., с ЕГН ***** и „Кредисимо" ЕАД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул."Витоша" № 146 (сграда А), ет. 4, Бизнес център "България", представлявано от С.Р.Я., че сключеният между тях договор за Паричен заем № 2328400 е нищожен.

2. В условията на евентуалност, в случай, че съдът приеме валидността на договора, да прогласи за нищожна клаузата на чл. 4 ал. 1 от договор за Паричен заем №2328400 сключен между страните Н. Е. П. с ЕГН ***** и „Кредисимо" ЕАД, с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул."Витоша" № 146 (сграда А), ет. 4, Бизнес център "България", представлявано от С.Р.Я., с която се задължава ищецът да сключи договор за поръчителство.

3. Да признае за установено, в отношенията между страните Н. Е. П. с ЕГН ***** и „АЙ ТРЪСТ" ЕООД, с ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул."Витоша" № 146 (сграда А), ет. 4, Бизнес център "България", представлявано от И.М.Ш. у. и едноличен собственик на капитала съгласно вписванията в търговския регистър „Кредисимо" ЕАД, ЕИК ***, че сключеният между тях договор за предоставяне на поръчителство към Паричен заем № 2328400 сключен с „Кредисимо" ЕАД е нищожен

4. Да осъдите „АЙ ТРЪСТ" ЕООД, с ЕИК: *** да заплати на Н. Е. П. с ЕГН ***** сумата в размер на 23.52 лв. платена сума без основание.

Претендират се разноси по делото.

В срок е депозиран писмен отговор от от „КРЕДИСИМО" ЕАД, ЕИК

***, със седалище и адрес на управление: гр. София 1463, район „Триадица“, бул. „Витоша“ № 146, Бизнес център „България“, сграда А, ет. 4, представлявано от С.Я., действащ чрез пълномощника ст. юрисконсулт Т. Б., в който се твърди следното : направено е искане на основание чл.213 от ГПК, което съдът приема за неоснователно.

Оспорват се изцяло по основание и размер исквете за прогласяване на нищожност на договор за потребителски кредит №2328400/27.12.2020 г. (Договора за кредит), сключен от Н. Е. П. с кредитора Кредисимо ЕАД (Кредисимо), както и на договор за предоставяне на поръчителство между ищеца и ответника Ай Тръст ЕООД (Ай Тръст) от същата дата.

Оспорва се, че договорът за предоставяне на поръчителство с Ай Тръст е „задължително условие за получаване на кредита“ (по дефиницията на § 1 т. 1 от ДР на ЗПК), което е изискване вземанията на Ай Тръст да бъдат включени в ГПР, съгласно чл.19 от ГПК.

Видно и от Договора за кредит и от твърденията в на стр.3 в Искова молба сключването на договора с Ай Тръст е само 1 от 3 възможности за всеки кредитополучател, а не „неотменимо условие по Договора за кредит. В Договора за кредит има изричната възможност (чл.4, ал.3) кредитополучателят да избере необезпечен кредит. Ищецът сам признава в Исковата молба, че е можел, т.е. имал е право да избере необезпечен кредит, но вместо това е сключил договор с Ай Тръст (стр. 3 на Исковата молба), защото „да намери физически лица да му станат поръчители било на практика невъзможно“. Горното твърдение е очевидно невярно фактически, а фактът дали ищецът може или да намери други поръчители е недоказуем.

Произволни са доводите в Исковата молба, че възнаграждението на Ай Тръст било „неотменимо изискване“ и прикривало действителния размер на ГПР на договора за кредит с Кредисимо и следвало да се включи в ГПР на основание чл. 19 от ЗПК. Напротив, изричната уговорка в Договора за кредит е, че може да има и необезпечен кредит. Кредисимо не е задължавало ищеца да сключи обезпечен, вместо необезпечен кредит. Обезпечените и необезпечените кредити на Кредисимо не се отпускат по различен начин и не са два отделни кредитни продукта на Кредисимо, не са и пряко свързани с размера на отпускания кредит и условията му за погасяване. Договорът за кредит не е обвързан със задължително сключване на договор за предоставяне на поръчителство (т.н. „необходимо условие“ според Исковата молба).

Кредисимо не задължава клиентите да сключват договор с Ай Тръст, поради което това не е разход по кредита по чл. 19 от ЗПК и не влиза в ГПР (по дефиницията на § 1 т. 1 от ДР на ЗПК). Н. Е. П. сам е избрал да вземе обезпечен, вместо необезпечен кредит и сам е сключил договор с Ай Тръст, вместо да избере необезпечен кредит с Кредисимо. Твърденията за „на практика невъзможно и „неотменимо условие в Исковата молба са абсолютно голословни и целят да подведат съда - в случая се касае за самостоятелен избор измежду една от три възможни опции, една от които е договорът за кредит да няма обезпечение.

Оспорва се, че има нарушение на изискването на чл.22 от ЗПК -

лихвеният процент е изрично посочен в Договора за кредит и Приложение № 1 към Договора за кредит (Приложение № 1), приложени към Исковата молба - ясно е колко е размерът на дължимата лихва по месечни вноски и изчислението на общия дължим размер на лихвата за периода на кредита е елементарно. Нещо повече, чл. 9 на Приложение № 1 дава общ размер на всички плащания (главница и лихва). При ясен размер на главницата (посочен в чл. 3 на Приложение № 1), общият размер на дължимата лихва по всички е разликата между сумата на всички плащания и главницата по кредита.

Твърди се, че при липса на уговорка за променлив лихвен процент числото на лихвата в чл. 8 на Приложение № 1 е непроменливо и е в размера, посочен в чл. 7 на Приложение № 1 към договора за кредит.

Не се оспорва, че Ай Тръст е получило сумата от 23,52 лева от ищеца.

Възнаграждението на Ай Тръст очевидно не е прекомерно с оглед ниския му размер и факта, че Ай Тръст е задължено да извърши оценка за кредитоспособност, да администрира случая, да подава своевременно справки в ЦКР на БНБ и да обработва случая административно. Размерът на възнаграждението като абсолютна стойност е на изключително ниска стойност, като все вземат предвид разходите на Ай Тръст по случая.

Твърди се, че договорът за предоставяне на поръчителство между ищеца и Ай Тръст е договор за поръчка по смисъла на чл. 280 и сл. от ЗЗД и уговореното по него възнаграждение не попада в обхвата на общи разходи по кредита.

По силата на договора за предоставяне на поръчителство Ай Тръст се задължава да извърши за сметка на доверителя (ищеца) възложените от него действия, а именно да отговаря пред кредитора Кредисимо солидарно с ищеца за изпълнението на всички негови задължения по Договора за кредит, както и за всички последици от неизпълнението на задълженията му. Вземанията за възнаграждение по договора за предоставяне на поръчителство възникват само в полза на Ай Тръст, а не в полза на кредитодателя Кредисимо, както се сочи в Исковата молба. Кредисимо дори не е страна по договора между ищеца и Ай Тръст.

Оспорват се като неоснователни твърденията за нарушение на изискванията за добросъвестност, справедливост, неравновесие в правата на страните и на добрите нрави при договора за предоставяне на поръчителство.

Излага се, че свързаност между Кредисимо и Ай Тръст не води сама по себе си до „скрито оскъпяване на кредита. Кредисимо е едноличен собственик на капитала на Ай Тръст, видно от публичния регистър на ТРРЮЛНЦ, но Ай Тръст е отделно юридическо лице със собствена правосубектност, собствен лиценз от БНБ и различен предмет на дейност. Няма правна пречка едно юридическо лице да бъде едноличен собственик на капитала на друго юридическо лице.

Прави се искане за отхвърляне на исковете.

Претендират се разноски.

В срок е депозиран писмен отговор от „АЙ ТРЪСТ“ ЕООД, ЕИК ***,

със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Триадица“, бул. „Витоша“ № 146 (сграда А), Бизнес център „България“, представлявано от у.я И.М.Ш., действаща чрез пълномощника си - ст. ю.В.М.-С., с който исковите се оспорват и се твърди следното : направено е искане на основание чл.213 от ГПК, което съдът приема за неоснователно.

Оспорва се изцяло по основание и размер исковите за прогласяване на нищожност на договор за потребителски кредит № 2328400/27.12.2020 г. (Договора за кредит), сключен от Н. Е. П. с кредитора Кредисимо ЕАД (Кредисимо), както и на договор за предоставяне на поръчителство между ищеца и ответника Ай Тръст ЕООД (Ай Тръст) от същата дата.

Оспорва се, че договорът за предоставяне на поръчителство с Ай Тръст е „задължително условие за получаване на кредита“ (по дефиницията на § 1 т. 1 от ДР на ЗПК), което е изискване вземанията на Ай Тръст да бъдат включени в ГПР, съгласно чл.19 от ГПК.

Излага се, че видно и от Договора за кредит и от твърденията в на стр. 3 в Искова молба сключването на договора с Ай Тръст е само 1 от 3 възможности за всеки кредитополучател, а не „неотменимо условие“ по Договора за кредит. В Договора за кредит има изричната възможност (чл.4, ал.3) кредитополучателят да избере необезпечен кредит. Ищецът сам признава в Исковата молба, че е можел, т.е. имал е право да избере необезпечен кредит, но вместо това е сключил договор с Ай Тръст (стр. 3 на Исковата молба), защото „да намери физически лица да му станат поръчители било на практика невъзможно“. Горното твърдение е очевидно невярно фактически, а фактът дали ищецът може или да намери други поръчители е недоказуем.

Произволни са доводите в Исковата молба, че възнаграждението на Ай Тръст било „неотменимо изискване“ и прикривало действителния размер на ГПР на договора за кредит с Кредисимо и следвало да се включи в ГПР на основание чл. 19 от ЗПК. Напротив, изричната уговорка в Договора за кредит е, че може да има и необезпечен кредит. Кредисимо не е задължавало ищеца да сключи обезпечен, вместо необезпечен кредит. Обезпечените и необезпечените кредити на Кредисимо не се отпускат по различен начин и не са два отделни кредитни продукта на Кредисимо, не са и пряко свързани с размера на отпускания кредит и условията му за погасяване. Договорът за кредит не е обвързан със задължително сключване на договор за предоставяне на поръчителство (т.н. „необходимо условие“ според Исковата молба).

Кредисимо не задължава клиентите да сключват договор с Ай Тръст, поради което това не е разход по кредита по чл. 19 от ЗПК и не влиза в ГПР (по дефиницията на § 1 т. 1 от ДР на ЗПК). Н. Е. П. сам е избрал да вземе обезпечен, вместо необезпечен кредит и сам е сключил договор с Ай Тръст, вместо да избере необезпечен кредит с Кредисимо. Твърденията за „на практика невъзможно“ и „неотменимо условие“ в Исковата молба са абсолютно голословни и целят да подведат съда - в случая се касае за самостоятелен избор измежду една от три възможни опции, една от които е договорът за кредит да няма обезпечение.

Оспорва се, че има нарушение на изискването на чл. 22 от ЗПК - лихвеният процент е изрично посочен в Договора за кредит и Приложение № 1 към Договора за кредит (Приложение № 1), приложени към Исковата молба - ясно е колко е размерът на дължимата лихва по месечни вноски и изчислението на общия дължим размер на лихвата за периода на кредита е елементарно. Нещо повече, чл. 9 на Приложение № 1 дава общ размер на всички плащания (главница и лихва). При ясен размер на главницата (посочен в чл. 3 на Приложение № 1), общият размер на дължимата лихва по всички е разликата между сумата на всички плащания и главницата по кредита.

Твърди се, че при липса на уговорка за променлив лихвен процент числото на лихвата в чл. 8 на Приложение № 1 е непроменливо и е в размера, посочен в чл. 7 на Приложение № 1 към договора за кредит.

Не се оспорва, че Ай Тръст е получило сумата от 23,52 лева от ищеца.

Възнаграждението на Ай Тръст очевидно не е прекомерно с оглед ниския му размер и факта, че Ай Тръст е задължено да извърши оценка за кредитоспособност, да администрира случая, да подава своевременно справки в ЦКР на БНБ и да обработва случая административно. Размерът на възнаграждението като абсолютна стойност е на изключително ниска стойност, като все вземат предвид разходите на Ай Тръст по случая.

Твърди се, че договорът за предоставяне на поръчителство между ищеца и Ай Тръст е договор за поръчка по смисъла на чл. 280 и сл. от ЗЗД и уговореното по него възнаграждение не попада в обхвата на общи разходи по кредита.

По силата на договора за предоставяне на поръчителство Ай Тръст се задължава да извърши за сметка на доверителя (ищеца) възложените от него действия, а именно да отговаря пред кредитора Кредисимо солидарно с ищеца за изпълнението на всички негови задължения по Договора за кредит, както и за всички последици от неизпълнението на задълженията му. Вземанията за възнаграждение по договора за предоставяне на поръчителство възникват само в полза на Ай Тръст, а не в полза на кредитодателя Кредисимо, както се сочи в Исковата молба. Кредисимо дори не е страна по договора между ищеца и Ай Тръст.

Оспорват се като неоснователни твърденията за нарушение на изискванията за добросъвестност, справедливост, неравновесие в правата на страните и на добрите нрави при договора за предоставяне на поръчителство.

Излага се, че свързаност между Кредисимо и Ай Тръст не води сама по себе си до „скрито оскъпяване на кредита“. Кредисимо е едноличен собственик на капитала на Ай Тръст, видно от публичния регистър на ТРРЮЛНЦ, но Ай Тръст е отделно юридическо лице със собствена правосубектност, собствен лиценз от БНБ и различен предмет на дейност. Няма правна пречка едно юридическо лице да бъде едноличен собственик на капитала на друго юридическо лице.

Прави се искане за отхвърляне на исковете.

Претендират се разноси по делото.

В о.с.з. страните не се представляват.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, доказателствата по делото и разпоредбите на закона, приема за установено следното от фактическа и правна страна :

Предявените иски са допустими.

По същество исковете са допустими и изцяло основателни и доказани.

Безспорно по делото е, че на 27.12.2020 год. между ищеца и първия ответник е сключен договор за паричен заем, по силата на който ответникът, в качеството на заемотател, е предоставил на ищцата, в качеството на заемател, сумата от 100лв., с посочен падеж – 25.01.2021год., и съответно посочени първа и последващи погасителни вноски и лихва; посочен ГПР за първа погасителна вноска -22,18 %, за втора и следващи вноски – 48,96% . Съгласно чл.4 ал.1 от договора в случай, че кредитополучателят е посочил в заявлението, че ще предостави обезпечение на кредита същият следва, в зависимост от посочения в заявлението вид на обезпечението: (i) да предостави на „КРЕДИСИМО“ ЕАД банкова гаранция съгласно общите условия в срок до 10 дни от подаване на заявлението; или (ii) да сключи договор за предоставяне на поръчителство с одобрено от „КРЕДИСИМО“ ЕАД юридическо лице („Поръчител“) в срок до 48 часа от подаване на заявлението. Срокът за одобрение на заявлението на кредитополучателя в хипотезата по предходното изречение е 24 часа от предоставяне на обезпечението, като към отношенията между страните по настоящия договор се прилагат съответните разпоредби на Общите условия относно обезпечението. Отражено е в ал.2, че в случай, че в посочения в ал.1 изр.1-во срок кредитополучателят не предостави съответното обезпечение на кредита, ще се счита, че заявлението не е одобрено от „КРЕДИСИМО“ ЕАД, съответно този договор не поражда действие между страните. В чл. 4 ал. 3 от договора е уговорено, в случай, че кредитополучателят е заявил кредит без обезпечение срокът за одобрение на заявлението е 14 дни от подаването му. Ако в същия срок липсва одобряване на заявлението, договорът не поражда действие. Не се спори между страните, а се установява и от представените по делото договор за предоставяне на поръчителство от 27.12.2020 год., ведно с приложение № 1 към него, че между Н. Е. П. и "АЙ ТРЪСТ" ЕООД е сключен договор за предоставяне на поръчителство, по силата на който поръчителят се задължил да сключи договор за поръчителство с "Кредисимо" ЕАД, въз основа на който да отговаря пред последното солидарно с потребителя за изпълнението на всички задължения на потребителя, възникнали съгласно договора за потребителски кредит, както и за всички последици от неизпълнението на задълженията на потребителя по договора за потребителски кредит, срещу възнаграждение в размер и при условия съгласно приложение №1. От приетото заключение на изготвената по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява, че сумата от 23,52лв./възнаграждение на поръчителя/ е заплатена от ищеца на втория ответник. От заключението се установява, че ако при изчисление на ГПР по договора за кредит се включи възнаграждението за поръчителство, ГПР ще бъде над 50 % - 1589%, респ. установява се, че надвишава нормативно

определения процент в ЗПК.

При така установените безспорни обстоятелства се налагат следните правни изводи:

Сключеният договор между ищеца и „КРЕДИСИМО“ ЕАД – София е потребителски, поради което относими към същия се явяват нормите на ЗПК. Съгласно разпоредбата на чл.9 от ЗПК, въз основа на договора за потребителски кредит кредиторът предоставя или се задължава да предостави на потребителя кредит под формата на заем, разсрочено плащане и всяка друга подобна форма на улеснение за плащане, с изключение на договорите за предоставяне на услуги или за доставяне на стоки от един и същи вид за продължителен период от време, при които потребителят заплаща стойността на услугите, съответно стоките, чрез извършването на периодични вноски през целия период на тяхното предоставяне. Поради това преценката относно действителността на процесните договор за потребителски кредит и договор за предоставяне на поръчителство следва да се извърши както в съответствие с общите правила на ЗЗД, така и с нормите на приложимия ЗПК, при действието на който са сключени договорите. Договорът за кредит е сключен при спазване нормата на чл. 10 ал. 1 от ЗПК, при съобразяване на обстоятелството, че преди отпускане на кредита страните са използвали средства за комуникация от разстояние, поради което възникналото между тях правоотношение представлява договор за предоставяне на финансови услуги от разстояние по смисъла на чл.6 от Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние (ЗПФУР). По силата на чл. 11 ал. 1 т. 10 от ЗПК договорът за потребителски кредит се изготвя на разбираем език и съдържа годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускания, използвани при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № начин. Съгласно чл.19 ал.1 от ЗПК годишният процент на разходите по кредита изразява общите разходи по кредита за потребителя, настоящи или бъдещи (лихви, други преки или косвени разходи, комисиони, възнаграждения от всякакъв вид, в т.ч. тези, дължими на посредниците за сключване на договора), изразени като годишен процент от общия размер на предоставения кредит. В приложение №1 към процесния договор за потребителски кредит е посочен процент на ГПР 48,96 %, т. е. формално е изпълнено изискването на чл. 11 ал. 1 т. 10 от ЗПК, като този размер не надвишава максималния по чл. 19 ал. 4 от ЗПК. Посоченият размер обаче не отразява действителния такъв, тъй като не включва част от разходите за кредита, а именно: възнаграждението по договора за предоставяне на поръчителство, сключен от потребителя с "АЙ ТРЪСТ" ЕООД, което се включва в общите разходи по кредита по смисъла на § 1 т. 1 от ДР на ЗПК. По силата на § 1 т. 1 от ДР на ЗПК "Общ разход по кредита за потребителя" са всички разходи по кредита, включително лихви, комисиони, такси, възнаграждение за кредитни посредници и всички други видове разходи, пряко свързани с договора за потребителски кредит, които са известни на кредитора и които потребителят трябва да заплати, включително разходите за допълнителни услуги, свързани

с договора за кредит, и по-специално застрахователните премии в случаите, когато сключването на договора за услуга е задължително условие за получаване на кредита, или в случаите, когато предоставянето на кредита е в резултат на прилагането на търговски клаузи и условия. Възнаграждението в полза на поръчителя е разход, свързан с предмета на договора за потребителски кредит, доколкото касае обезпечение на вземанията по договора. От данните по делото се установява, че "Кредисимо" ЕАД е едноличен собственик на капитала на "Ай Тръст" ЕООД, като двете дружества са с един адрес на управление. Същевременно съгласно чл.8 ал.5 от договора за предоставяне на поръчителство "Кредисимо" ЕАД е овластено да приема вместо поръчителя възнаграждението по договора за предоставяне на поръчителство. Тази свързаност обуславя извод, че разходът за възнаграждение в полза на поръчителя е известен на заемотателя, което се потвърждава и от съвкупната преценка на събраните по делото доказателства. От клаузите в договора за потребителски кредит- чл. 4 ал. 1- 3 е видно, че ако поръчителят е заявил обезпечение чрез поръчителство с одобрено от заемотателя "Кредисимо" юридическо лице- поръчител, то заявлението му за сключване на договора за кредит се разглежда в рамките на 48 часа от подаване на заявлението, като срокът за одобрение на заявлението за отпускане на кредит в този случай е 24 часа. При непосочване на посоченото обезпечение заявлението на лицето, кандидатстващо за кредит, се разглежда в 14- дневен срок от подаването му. Предвид обстоятелството, че се касае за отпускане на т. нар. "бързи кредити", при които потребителят разчита да получи заявената сума в кратък срок, то разликата от почти две седмици в срока на одобрение за кредит на практика превръща сключването на договора за предоставяне на поръчителство в задължително условие за получаването на кредита. Горното съставлява и неравноправно третиране на потребителите с оглед срока на разглеждане на заявлението в полза на тези, които са посочили, че ще обезпечат вземането с поръчителство на юридическо лице- поръчител, което освен това и следва да е одобрено от кредитодателя. От анализа на клаузите относно обезпечението на кредита следва, че потребителят, за да ускори разглеждане на заявлението си за кредит на парична сума, от която се нуждае, следва да сключи договор за предоставяне на поръчителство с посочено от кредитора юридическо лице- поръчител. Гореизложеното води и до извода, че в конкретния случай договорът за поръчителство има за цел да обезщети кредитора за вредите от възможна фактическа неплатежоспособност на длъжника, което влиза в противоречие с предвиденото в чл. 16 от ЗПК изискване към доставчика на финансова услуга да оцени сам платежоспособността на потребителя и да предложи цена за ползването на заетите средства, съответна на получените гаранции. Въпреки, че всеки един от представените договори- този за кредит и този за предоставяне на поръчителство- формално представляват самостоятелни договори, същите следва да се разглеждат като едно цяло. Тази обвързаност се установява от уговорката за приоритетно разглеждане на искането за предоставяне на кредит при сключване на договор за поръчителство на кредитополучателя с одобрено от кредитодателя юридическо лице-

поръчител, сключването на договора за поръчителство в същия ден, в който е сключен договорът за кредит, както и с изричната уговорка за приоритетно изплащане на възнаграждението по поръчителството пред това по основното задължение по кредита, изрично посочено в чл. 8 ал. 5 от договор за предоставяне на поръчителство. С оглед изложеното съдът намира, че разходът за възнаграждение на поръчителя за обезпечаване вземанията на "Кредисимо" ЕАД по процесния договор за потребителски кредит отговаря на поставените от ЗПК изисквания, за да се включи в общия разход по кредита. От заключението на съдебно-счетоводната експертиза по делото се установи, че реалният ГПР, при вариант на изчисление, при който в ГПР се включат и разходите за възнаграждението по договора за предоставяне на поръчителство, надвишава значително нормативно установения. При това положение съдът счита, че макар формално процесният договор за потребителски кредит да покрива изискуемите реквизити по чл.11 ал. 1 от ЗПК, вписаните параметри не кореспондират на изискуемото съдържание по т. 10 - годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от поотребителя. Тази част от сделката е особено съществена за интересите на потребителите, тъй като целта на уредбата на годишния процент на разходите по кредита е чрез императивни норми да се уеднакви изчисляването и посочването му в договора и това да служи за сравнение на кредитните продукти, да ориентира икономическия избор на потребителя и да му позволи да прецени обхвата на поетите от него задължения. Затова и неяснотите, вътрешното противоречие или подвеждащото оповестяване на това изискуемо съдържание законодателят урежда като порок от толкова висока степен, че изключва валидността на договарянето- чл.22 от ЗПК. В този смисъл като не е оповестил действителния ГПР в договора за кредит кредитодателят е нарушил изискванията на закона и не може да се ползва от уговорената сделка, което обосновава извод за недействителност на договора за кредит на основание чл.22 от ЗПК, поради неспазването на изискванията на чл.11 т.10 и 11 от ЗПК. В тази хипотеза потребителят следва да върне само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва и или други разходи по кредита, съгласно разпоредбата на чл.23 от ЗПК. Договорът, сключен между потребителя и "Кредисимо" ЕАД, и договорът, сключен между потребителя и "Ай Тръст" ЕООД, се намират във взаимовръзка помежду си и като система от правоотношения между страните, поради което последиците от прогласяване недействителността на договора за потребителски кредит рефлектират и по отношение на договора за предоставяне на поръчителство, поради естеството на правоотношенията. Ето защо следва да се приеме, че и договорът за предоставяне на поръчителство е недействителен. Предвид гореизложеното предявените от Н. Е. П. от гр. Плевен против „КРЕДИСИМО“ ЕАД гр. София и „АЙ ТРЪСТ“ ЕООД гр. София отрицателни установителни иски по чл.124 ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 26 от ЗЗД са основателни и следва да бъдат уважени.

С оглед уважаването на главните иски предявеният в условията на евентуалност иск за прогласяване на нищожността на клаузата на чл.4 ал.1 от процесния договор за потребителски кредит не следва да бъде разгледан.

По иска с правно основание чл.55 ал.1 пр.1 от ЗЗД.

С оглед установяване нищожността на договора за поръчителство, нищожното правно основание се приравнява на липса на основание и следователно платени без основание се явяват внесените от ищеца суми за възнаграждение по договора за поръчителство – 23,52лв. Искът е основателен и доказан и следва да се уважи.

По отношение разноските по делото :

При този изход на делото и на основание чл.78 ал. 1 от ГПК ответните дружества следва да бъдат осъдени да заплатят на ищеца направените деловодни разноски в размер на 430лв.

На основание чл. 38 ал. 2 от ЗА ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят на процесуалния представител на ищеца адвокатско възнаграждение, като се вземе предвид следното : същото следва да се определи като се отчете реалната фактическа и правна сложност на делото, по аналогия с разпоредбата на чл.47 ал.6 от ГПК, съгласно която съдът определя възнаграждението на особения представител съобразно фактическата и правна сложност на делото и при това положение може да определи възнаграждение и под минималния размер за съответния вид работа съгласно чл.36 ал.2 от ЗА.

При определяне размера на адвокатското възнаграждение съдът не би следвало да игнорира напълно посочените минимални размери на адвокатските възнаграждения, определени в Наредба №1/09.07.2004г. По първия предявен иск за прогласяване на нищожност на договора за паричен заем, сключен между Кредисимо и ищеца, съдът приема, че размерът на адвокатското възнаграждение следва да бъде определен въз основа на този интерес, който е до 1000лв. съобразно чл.7 ал.2 т.1 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, или 400,00 лева без ДДС. С оглед представена справка за регистрация на Еднолично адвокатско дружество „Д. М.“ по ЗДДС, то възнаграждението следва да бъде в размер на 480,00 лева. с ДДС.

По отношение на иска за прогласяване нищожност на договора за поръчителство, предвид съдебната практика (Определение №29 от 20.01.2020г. по ч.т.д. № 2982/2019г. ТК), че когато с една искова молба са предявени от един ищец срещу определен ответник в обективно кумулативно съединение оценяеми искове интересът, върху които следва да се определи минималният размер на адвокатското възнаграждение, е сборът от цената на всички искове, то адвокатското възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие се определя на база интереса на ищеца по делото. При така изложеното и по аргумент от разпоредбата на чл.72 ал.1 от ГПК съдът приема, че обективно съединените искове са предявени в защита на един интерес, а именно произтичат от Договор за поръчителство, за които се събира една държавна такса върху защитавания интерес. Следва размерът на адвокатското възнаграждение да бъде определен въз основа на този интерес, който е до 1000лв. съобразно чл.7, ал.2, т.1 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатски възнаграждения,

или 480,00 лева. с ДДС.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.26 ал.1 от ЗЗД вр. чл.22 от ЗПК в отношенията между страните Н. Е. П. от гр. Плевен, ЕГН *****, **, и „КРЕДИСИМО“ ЕАД гр. София, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул.„Витоша“ № 146 (сграда А), ет.4, Бизнес център "България", че сключеният между тях договор за потребителски кредит № 2328400/27.12.2020 год. е нищожен.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.26 ал.1 от ЗЗД в отношенията между страните Н. Е. П. от гр. Плевен, ЕГН *****, **, и „АЙ ТРЪСТ“ ЕООД гр. София, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул."Витоша" №146 (сграда А), ет.4, Бизнес център "България",че сключеният между тях договор за предоставяне на поръчителство от 27. 12. 2020 год. към потребителски кредит № 2328400/27.12.2020 год. е нищожен.

ОСЪЖДА на основание чл.55 ал.1,пр.1-во от ЗЗД „АЙ ТРЪСТ“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Витоша“ № 146 /сграда А/, ет. 4, Бизнес център „България“, ДА ЗАПЛАТИ на Н. Е. П. от гр. Плевен, ЕГН *****, **, сумата от 23,52лв., представляваща недължимо платени суми по договор за предоставяне на поръчителство от 27.12.2020 год. към потребителски кредит № 2328400/27.12.2020год.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 от ГПК „КРЕДИСИМО“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Витоша“ № 146 /сграда А/, ет. 4, Бизнес център „България“, представлявано от С.Р.Я., и „АЙ ТРЪСТ“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Витоша“ № 146 /сграда А/, ет. 4, Бизнес център „България“, представлявано от И.М.Ш., ДА ЗАПЛАТЯТ на Н. Е. П. от гр. Плевен, ЕГН *****, **, сумата от 430лв., представляваща направени деловодни разноски.

ОСЪЖДА „КРЕДИСИМО“ ЕАД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Витоша“ № 146 /сграда А/, ет. 4, Бизнес център „България“, представлявано от С.Р.Я., ДА ЗАПЛАТИ на ЕДНОЛИЧНО АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО „Д. М.“ гр. София, вписано в регистър БУЛСТАТ под №***, представлявано от Д. М. М., адвокатско възнаграждение по чл.38 ал.2 от ЗА в размер на 480,00 лв. с ДДС.

ОСЪЖДА „АЙ ТРЪСТ“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Витоша“ № 146 /сграда А/, ет. 4, Бизнес център „България“, представлявано от И.М.Ш., ДА ЗАПЛАТИ на ЕДНОЛИЧНО АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО „Д. М.“ гр. София, вписано в регистър БУЛСТАТ под №***, представлявано от Д. М. М., адвокатско възнаграждение по чл. 38 ал. 2 от ЗА в размер на 960,00 лв. с ДДС.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба чрез Плевенски

районен съд пред Плевенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____